

چهل حدیث
از اہل بیت علیہم السلام

محدثقی صرفی پور

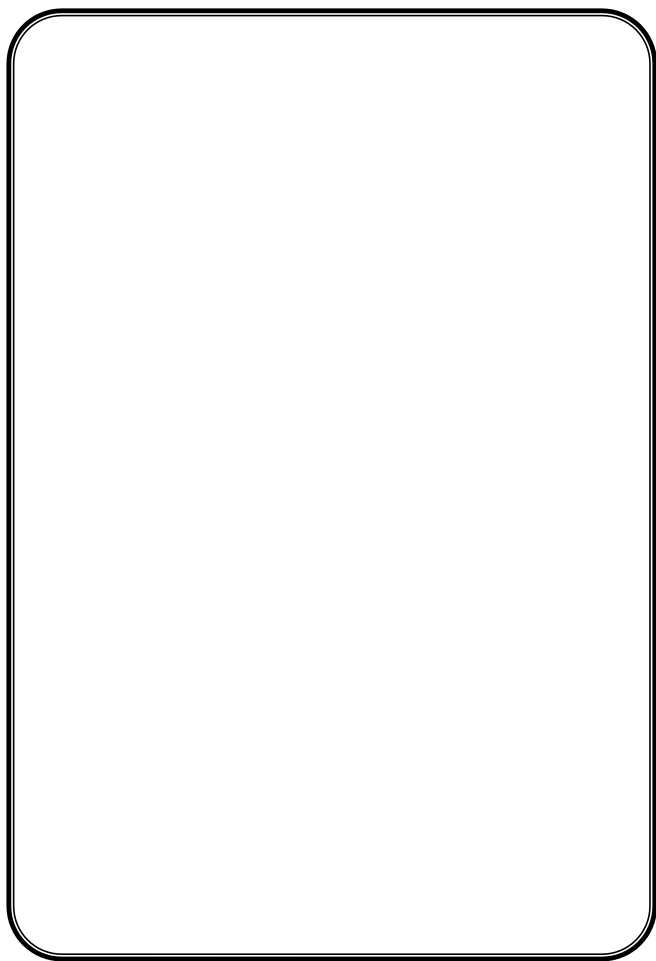
سرشناسه	:	صرفی پور، محمد تقی، ۱۳۴۴ -
عنوان و پدیدآور	:	چهل حدیث از اهل بیت (ع)
مشخصات نشر	:	قم، صرفی پور، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	:	۳۲ ص.
شابک	:	۳۰۰۰ ریال 6 - 42 - 8436 - 964 - 978 ISBN
وضعیت فهرست نویسی	:	فیپا.
موضوع	:	اربعمئات - قرن ۱۴ - احادیث
موضوع	:	چهارده معصوم - احادیث شیعه - قرن ۱۴
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۳ ج ۹ ص ۴۴ / ۹ / ۱۴۳ BP
رده بندی دیویی	:	۲۹۷ / ۲۱۸
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۶۱۴۷۷۰

چهل حدیث از اهل بیت علیهم السلام

گردآوری:		محمد تقی صرفی پور
ناشر:		صرفی پور
چاپخانه:		وفا (۵۶۲۵ ۲۵۲ ۰۹۱۲)
چاپ:		اول - ۱۳۹۴
طرح و آماده سازی:		گروه فنی چاپ وفا (۳۷۷۴۳۹۰۰ - ۰۲۵)
شمارگان:		۱۰۰۰ نسخه
شابک:		۹۷۸ - ۹۶۴ - ۸۴۳۶ - ۴۲ - ۶
قیمت:		۳۰۰۰ تومان

«کلیه حقوق محفوظ است»

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«1»

قال رسول الله (ص): يَا أَبَا ذَرٍّ، الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ، وَمَا أَصْبَحَ فِيهَا مُؤْمِنٌ إِلَّا وَهُوَ حَزِينٌ، وَكَيْفَ لَا يَحْزَنُ الْمُؤْمِنُ وَقَدْ آوَعَدَهُ اللَّهُ أَنَّهُ وَارِدٌ جَهَنَّمَ. (أمالى طوسی: ج2، ص 142، بحارالانوار: ج 74، ص 80، ح 3).

رسول الله (ص) فرمود: ای ابوذر، دنیا زندان مؤمن و بهشت کافران است، مؤمن همیشه محزون و غمگین می‌باشد، چرا چنین نباشد و حال آن که خداوند به او - در مقابل گناهان و خطاهایش - وعده مجازات و دخول جهنم را داده است.

«2»

قال رسول الله (ص): ثَلَاثَةٌ مِنَ الذُّنُوبِ تُعَجَّلُ عُقُوبَتُهَا وَلَا تُؤَخَّرُ إِلَى الْآخِرَةِ: عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ،

وَالْبَغْيِ عَلَى النَّاسِ، وَكُفْرَ الْإِحْسَانِ. (امالی طوسی:

ج 1، ص 13، بحارالانوار: ج 70، ص 373، ح 7).

رسول الله (ص) فرمود: عقاب و مجازات سه دسته از گناهان
زودرس می‌باشد و به قیامت کشانده نمی‌شود: ایجاد ناراحتی
برای پدر و مادر، ظلم در حق مردم، ناسپاسی در مقابل
کارهای نیک دیگران.

«3»

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): عَلَيْكُمْ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، فَإِنَّ اللَّهَ (عَزَّ وَجَلَّ) بَعَثَنِي بِهَا، وَإِنَّ مِنْ مَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ أَنْ يَغْفُو الرَّجُلُ عَمَّنْ ظَلَمَهُ، وَيُعْطِيَ مَنْ حَزَمَهُ، وَيَصِلَ مَنْ قَطَعَهُ، وَأَنْ يَعُودَ مَنْ لَا يَعُودُهُ. (أُمَلَى طوسی: ج 2، ص 92، بحارالانوار: ج 66، ص 375، ح 24).

رسول الله (ص) فرمود: بر شما باد رعایت مکارم اخلاق، که خداوند مرا بر آن ها مبعوث نمود، و بعضی از آن ها عبارتند از: هر که بتو ظلم کرد تو او را ببخش. هر که تو را از چیزی محروم کرد تو آن را به او بده. هر که با تو قطع رابطه کرد (فامیل و دوست) تو به او سر بزنی. و هر که به عیادت تو نیامد تو به عیادت او برو.

«4»

قال على (ع): فِي الْمَرَضِ يُصِيبُ الصَّيِّ فَقَالَ
كَفَّارَةٌ لِوَالِدَيْهِ. (بحارالانوار: ج 5، ص 317، ح 16، به نقل از
ثواب الاعمال).

على (ع) فرمود: مریضی کودک، کفاره گناهان پدر و
مادرش می‌باشد.

«8»

«5»

قال على (ع): أَوْحَى اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى إِلَى نَبِيِّ
مِنَ الْأَنْبِيَاءِ قُلْ لِقَوْمِكَ لَا يَلْبَسُوا لِبَاسَ أَعْدَائِي
وَلَا يَطْعَمُوا مَطَاعِمَ أَعْدَائِي وَلَا يَتَشَكَّلُوا بِمَشَاكِلِ
أَعْدَائِي فَيَكُونُوا أَعْدَائِي. (مستدرک الوسائل: ج 3، ص
210، ح 3386).

على (ع) فرمود: خداوند به پیامبری وحی کرد که به مردم
بگو لباس دشمنان مرا نپوشند. غذای آنها را نخورند و
هم‌شکل آنها نشوند که در این‌صورت دشمن من می‌شوند.

«6»

قال على (ع): كَتَبَ اللَّهُ الْجِهَادَ عَلَى الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
فَجِهَادُ الرَّجُلِ بِذُلِّ مَالِهِ وَنَفْسِهِ حَتَّى يُقْتَلَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَجِهَادُ الْمَرْأَةِ أَنْ تَصِيرَ عَلَى مَا تَرَى

مِنْ أَدَى زَوْجِهَا وَغَيْرَتِهِ. (وسائل الشَّيْعة: ج 15، ص 23، ح 19934).

علی (ع) فرمود: خداوند جهاد را بر مردان و زنان واجب کرده است، اما جهاد مرد آنستکه که مال و جانش را در راه خدا بدهد و اما جهاد زن آنست که بر مشکلاتی مانند اذیت کردن شوهر و غیرت شوهر صبورى کند.

«7»

قالت فاطمة(س): حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ ثَلَاثٌ: تِلَاوَةُ كِتَابِ اللَّهِ، وَالتَّظَرُّ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ، وَالْإِنْفَاقُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

فاطمه(س) فرمود: سه چیز از دنیا برای من دوست داشتنی است: تلاوت قرآن، نگاه به صورت رسول خدا، انفاق و کمک به نیازمندان در راه خدا.

«10»

قال الحسن (ع): أَكْيَسُ الْكَيْسِ التَّقَى، وَأَحْمَقُ الْحَمَقِ
الْفُجُورَ، الْكَرِيمُ هُوَ التَّبَرُّعُ قَبْلَ السُّؤَالِ. (إحقاق الحق:

ج 11، ص 20 س 1، بحارالانوار: ج 44، ص 30).

امام حسن (ع) فرمود: زیرک ترین و هوشیارترین افراد،
شخص باتقوا و پرهیزکار می باشد؛ احمق و نادان ترین
افراد، کسی است که تبه کار و اهل معصیت باشد؛ گرامی
ترین و باشخصیت ترین افراد، آن کسی است که به
نیازمندان پیش از اظهار نیازشان، کمک نماید.

«9»

قال الحسين(ع): مَنْ عَبَدَ اللَّهَ حَقَّ عِبَادَتِهِ آتَاهُ اللَّهُ
فَوْقَ أَمَانِيهِ وَكَفَايَتِهِ. (تنبيه الخواطر: ص 427، س 14،
بحارالانوار: ج 68، ص 183، ح 44).

امام حسین 7 فرمود: هرکس خداوند متعال را با صداقت و
خلوص، عبادت و پرستش نماید؛ خدای متعال او را به
بهترین آرزوهایش می‌رساند و امور زندگیش را تأمین
می‌نماید.

«10»

قال الحسين(ع): إِنَّ شِيعَتَنَا مَنْ سَلِمَتْ قُلُوبُهُمْ مِنْ
كُلِّ غِيْثٍ وَغَلٍّ وَدَغَلٍ. (تفسيرالا مام العسكري7: ص 309،
ح 154، بحارالانوار: ج 65، ص 156، ح 11).

امام حسين(ع) فرمود: شيعيان و پيروان ما - اهل بيت
رسالت - آن كسانى هستند كه افكار و درون آن ها از هر
گونه حيله و نيرنگ و عوام فريبى سلامت و تهى باشد.

«11»

قال السجاد(ع): أَشَدُّ سَاعَاتِ ابْنِ آدَمَ ثَلَاثُ سَاعَاتٍ:
السَّاعَةُ الَّتِي يُعَايِنُ فِيهَا مَلَكَ الْمَوْتِ وَالسَّاعَةُ
الَّتِي يَقُومُ فِيهَا مِنْ قَبْرِهِ وَالسَّاعَةُ الَّتِي يَقِفُ فِيهَا
بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَأَمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَأَمَّا

إِلَى النَّارِ. (بحار الانوار: ج 6، ص 159، ح 19، به نقل از خصال شیخ صدوق).

امام سجاد(ع) فرمود: مشکل‌ترین و سخت‌ترین لحظات و ساعات دوران‌ها برای انسان، سه مرحله است: 1- آن موقعی که عزرائیل بر بالین انسان وارد می‌شود و می‌خواهد جان او را برگیرد؛ 2- آن هنگامی که از درون قبر زنده می‌شود و در صحرای محشر پیامی‌خیزد؛ 3- آن زمانی که در پیشگاه خداوند متعال - جهت حساب و کتاب و بررسی اعمال - قرار می‌گیرد و نمی‌داند راهی بهشت و نعمت‌های جاوید می‌شود و یا راهی دوزخ و عذاب دردناک خواهد شد.

«12»

قال الباقر(ع): ثَلَاثٌ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لِأَحَدٍ فِيهِنَّ رُخْصَةً أَدَاءُ الْأَمَانَةِ إِلَى الْبَرِّ وَالْفَاجِرِ وَالْوَفَاءِ

يَالْعَهْدَ لِلْبَرِّ وَالْفَاجِرِ وَيُرُّ الْوَالِدَيْنِ بَرِّينَ كَانَا أَوْ
فَاجِرَيْنِ. (وسائل الشيعة: ج 21، ص 490، ح 3).

امام باقر(ع) فرمود: خداوند سبحان در سه چیز رخصت
قرار نداده است: امانت را سالم تحویل صاحبش دادن، خواه
آن که صاحبش آدم خوبی باشد یا فاجر؛ وفای به عهد نسبت
به هر شخصی خوب باشد یا بد؛ نیکی و احسان به پدر و
مادر خوب باشند یا بد.

«13»

قَالَ الْبَاقِرُ(ع): إِنَّا نَأْمُرُ صِبْيَانَنَا بِالصَّلَاةِ إِذَا كَانُوا بَنِي
خَمْسٍ سِنِينَ فَمُرُّوا صِبْيَانَكُمْ بِالصَّلَاةِ إِذَا كَانُوا
بَنِي سَبْعٍ سِنِينَ. (وسائل الشيعة: ج 4، ص 31، ح 4434).

امام باقر7 فرمود: ما - اهل بیت عصمت و طهارت - کودکان
خود را از دوران پنج سالگی به انجام نماز دستور می‌دهیم،
ولی شما - دوستان و پیروان ما - فرزندان خود را از سنین
هفت سالگی وادار به نماز نمائید.

«14»

قال الباقر(ع): الْكَمَالُ كُلُّ الْكَمَالِ التَّفَقُّهُ فِي الدِّينِ
وَالصَّبْرُ عَلَى النَّائِبَةِ وَتَقْدِيرُ الْمَعِيشَةِ. (تحف العقول:
ص 213، بحارالانوار: ج 78، ص 172، ح 5).

امام باقر(ع) فرمود: تمام کمالات - معنوی و مادی انسان
در سه چیز است - (اول) در شناخت دقیق و صحیح مسائل
دین و معارف الهی است؛ (دوم) صبر و شکیبایی در مقابل
مصیبت‌ها؛ (سوم) زندگی را با تدبیر و مدیریت اداره کردن
می‌باشد.

«15»

قال الباقر(ع): أَرْبَعٌ مِنْ كُنُوزِ الْيَرِّ كِتْمَانُ الْحَاجَةِ
وَكِتْمَانُ الصَّدَقَةِ وَكِتْمَانُ الْوَجَعِ وَكِتْمَانُ الْمُصِيبَةِ.

(تحف العقول: ص 215).

امام باقر(ع) فرمود: چهار حالت از کنزهای نیک و پسندیده
است: مخفی کردن نیاز خود را از دیگران؛ دادن صدقه و
کمک به افراد به طور مخفیانه و محرمانه؛ مخفی کردن
مریضی و بیماری؛ مخفی کردن مصیبت از دیگران.

«16»

قال الصادق(ع): **أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَاةُ فَإِنْ قُبِلَتْ قُبِلَ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِذَا رُدَّتْ رُدَّ عَلَيْهِ سَائِرُ عَمَلِهِ.** (وسائل الشيعه: ج 4 ص 34 ح 4442).

امام صادق(ع) فرمود: اولین محاسبه انسان در پیشگاه خداوند پیرامون نماز است، پس اگر نمازش قبول شود بقیه عبادات و اعمالش نیز پذیرفته می‌گردد وگرنه مردود خواهدشد.

«17»

قال الصادق(ع): **إِذَا فَشَتْ أَرْبَعَةٌ ظَهَرَتْ أَرْبَعَةٌ إِذَا فَشَا الزَّانَا ظَهَرَتْ الزَّلَازِلُ وَإِذَا أُمْسِكَتِ الزَّكَاةُ هَلَكَتِ الْمَاشِيَةُ وَإِذَا جَارَ الْحَاكِمُ فِي الْقَضَاءِ أُمْسِكَتِ الْقَطْرُ مِنَ السَّمَاءِ وَإِذَا خُفِرَتِ الدِّمَةُ**

«18»

تُصِرَ الْمُشْرِكُونَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ. (وسائل الشيعة: ج 8

ص 13).

امام صادق(ع) فرمود: هنگامی که چهار چیز در جامعه شایع و رایج گردد چهار نوع بلا و گرفتاری پدید آید: چنانچه زنا رایج گردد زلزله و مرگ ناگهانی فراوان شود؛ چنانچه زکات و خمس اموال پرداخت نشود حیوانات اهلی نابود شود؛ اگر قُضات، حکم ظالمانه صادر کنند، آسمان بارانش را قطع می‌کند؛ و اگر اهل ذمه (مسیحی و یهودی که در کشور اسلامی زندگی کنند) تقویت شوند مشرکین بر مسلمین پیروز آیند.

«18»

قال الصادق(ع): عَلَيْكُمْ يَإَيُّهَا الْمَسَاجِدُ فَإِنَّهَا بُيُوتُ
اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَمَنْ أَتَاهَا مُتَطَهِّرًا طَهَّرَهُ اللَّهُ مِنْ
دُنُوبِهِ وَكُتِبَ مِنْ زُورَاهُ. (وسائل الشيعة: ج 1 ص 380 ح
2).

امام صادق(ع) فرمود: بر شما باد به رفتن به مساجد، چون
که مساجد خانه‌های خداوند در زمین است؛ و هر کسی که
با طهارت وارد مساجد شود خداوند متعال او را از گناهان
پاک می‌نماید و در زمره زیارت‌کنندگان محسوب می‌شوند.

«19»

قال الصادق(ع): مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي الْمُصْحَفِ مَتَّعَ
بِصَرِّهِ وَخَفَّفَ عَنْ وَادِيهِ وَإِنْ كَانَا كَافِرَيْنِ. (وسائل
الشيعة: ج 6، ص 204، ح 1).

امام صادق(ع) فرمود: هر که قرآن شریف را از روی آن
قرائت نماید بر روشنائی چشمش افزوده گردد؛ و نیز گناهان
پدر و مادرش سبک شود گرچه آنها کافر باشند.

«20»

قال الصادق(ع): أَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَأَلَ أَخَاهُ الْمُؤْمِنَ حَاجَةً، وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَى قَضَائِهَا، قَرَدَّةً عَنْهَا، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِ شَجَاعاً فِي قَبْرِهِ يَنْهَشُ مِنْ أَصَابِعِهِ.

(أمالی طوسی: ج 2، ص 278، س 9، وسائل الشیعة: ج 16، ص

360، ح 10).

امام صادق(ع) فرمود: چنانچه مؤمنی از برادر ایمانی‌اش حاجتی را طلب کند و او بتواند خواسته‌اش را برآورد و انجام ندهد، خداوند در قبرش يك افعی بر او مسلط گرداند که هر لحظه انگشتان او را نیش زند.

«21»

قال الصادق(ع): وَلَدٌ وَاحِدٌ يَقْدِمُهُ الرَّجُلُ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ وَلَدًا يَتَّقُونَ بَعْدَهُ يُدْرِكُونَ الْقَائِمَ+.

(بحارالانوار: ج 79 ص 116 ح 7 و ح 8، و ص 123 ح 16).

امام صادق(ع) فرمود: اگر انسانی یکی از فرزندانش را پیش از خود به عالم آخرت بفرستد (فرزندش بر اثر بیماری یا سانحه‌ای بمیرد) بهتر (از نظر پاداشی که به والدین صبور می‌دهند) از آن است که چندین فرزند به‌جای گذارد و در رکاب امام زمان+ با دشمن مبارزه کنند.

«22»

قَالَ الصَّادِقُ (ع): إِذَا بَلَغَكَ عَنْ أَخِيكَ شَيْءٌ فَقَالَ لَمْ أَقُلْهُ قَاقْبِلْ مِنْهُ فَإِنَّ ذَلِكَ تَوْبَةٌ لَهُ؛ وَقَالَ 7: إِذَا بَلَغَكَ عَنْ أَخِيكَ شَيْءٌ وَشَهِدَ أَرْبَعُونَ أَنَّهُمْ سَمِعُوهُ مِنْهُ فَقَالَ لَمْ أَقُلْ قَاقْبِلْ مِنْهُ. (مصادقة الاخوان: ص 82).

امام صادق (ع) فرمود: چنانچه شنیدی که برادرت یا دوستت چیزی بر علیه تو گفته است و او انکار کرد قبول کن. همچنین فرمود: اگر سخنی را از برادرت شنیدی و نیز چهل نفر بر اینکه این حرف را زده شهادت دادند، ولی ایشان تکذیب کرد و گفت: من این حرف را نگفتم، حرف او را بپذیر. (و حرف آن چهل نفر را رد کن)

«23»

قَالَ الصَّادِقُ (ع): اِمْتَحِنُوا شِيعَتَنَا عِنْدَ مَوَاقِيتِ الصَّلَاةِ كَيْفَ مُحَافِظَتُهُمْ عَلَيْهَا، وَإِلَى أَسْرَارِنَا كَيْفَ

«24»

حَفَظَهُمْ لَهَا عَنْ عَدُوِّنَا، وَإِلَى أَمْوَالِهِمْ كَيْفَ
مُؤَاسَاتِهِمْ لِإِخْوَانِهِمْ فِيهَا. (وسائل الشيعة: ج 4 ص 112).

امام صادق(ع) فرمود: شیعیان و دوستان ما را با سه چیز
آزمایش نمایید: 1- مواقع نماز، چگونه رعایت آن را
می‌نمایند؛ 2- اسرار یکدیگر را چگونه از دشمن پنهان
می‌کنند؛ 3- نسبت به اموال و ثروتشان چگونه به دیگران
کمک می‌کنند.

«24»

قال الصادق(ع): إِنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفَ
عَالِمٍ كُلُّ عَالِمٍ مِنْهُمْ أَكْبَرُ مِنْ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ
وَسَبْعِ أَرْضِينَ مَا تَرَى عَالَمٌ مِنْهُمْ أَنَّ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
عَالَمًا غَيْرَهُمْ وَأَنَا الْحُجَّةُ عَلَيْهِمْ. (خصال: ص 639، ح 14، بحارالانوار: ج 27، ص 41، ح 1).

امام صادق(ع) فرمود: همانا خداوند متعال، دوازده هزار
جهان آفریده است که هر يك از آنها از آسمانها و
زمینهای هفتگانه بزرگتر می‌باشد؛ و هیچکدام از عوالم
دیده نمی‌شود و حقیقتاً برای خداوند عوالمی غیر از این
عوالم وجود دارد و من بر همه این عوالم حجت و راهنما
هستم.

«26»

«25»

قال الصادق(ع): حَدِيثٌ فِي حَلَالٍ وَحَرَامٍ تَأْخُذُهُ مِنْ
صَادِقٍ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِصَّةٍ.
(الامام الصادق(ع): ص 143).

امام صادق(ع) فرمود: سخنی را درباره مسائل حلال و
حرام و احکام دین خدا، از راست‌گوی مؤمنی دریافت کنی؛
بهتر و ارزشمندتر است از تمام دنیا و ثروت‌های آن.

«27»

«26»

قال الكاظم(ع): تَفَقَّهُوا فِي دِينِ اللَّهِ فَإِنَّ الْفِقْهَ
مِفْتَاحُ الْبَصِيرَةِ وَتَمَامُ الْعِبَادَةِ وَالسَّبَبُ إِلَى
الْمَنَازِلِ الرَّفِيعَةِ وَالرَّتَبِ الْجَلِيلَةِ فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا.
(تحف العقول: ص 302، بحارالانوار: ج 10، ص 247، ح 13).

امام كاظم(ع) فرمود: مسائل و احكام اعتقادی و عملی دین را
فراگیرید، چون که شناخت احكام و معرفت نسبت به دستورات
خداوند، کلید بینایی و بینش و اندیشه می باشد و موجب
تمامیت کمال عبادات و اعمال می گردد؛ و راه به سوی
مقامات و منازل بلندمرتبه دنیا و آخرت است.

«27»

قال الكاظم(ع): مَا ذُبَّتَانِ ضَارِبَانِ فِي غَنَمٍ قَدْ غَابَ عَنْهَا رَعَاؤُهَا يَأْصَرُ فِي دِينِ الْمُسْلِمِ مِنْ حُبِّ الرِّئَاسَةِ. (وسائل الشَّيْعة: ج 15، ص 350، ح 1، مستدرک: ج 11، ص 381، ح 1).

امام کاظم(ع) فرمود: خطر و ضرر ریاست طلبی برای مسلمان بیشتر است از ضرر دو گرگ درنده که به گله گوسفندی که چوپان ندارند حمله نمایند.

قال الرضا(ع): مَنْ لَمْ يَقْدِرْ عَلَى مَا يُكَفِّرُ بِهِ ذُنُوبَهُ
فَلْيُكْثِرْ مِنَ الصَّلَوَاتِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فَإِنَّهَا تَهْدِمُ
الذُّنُوبَ هَذَا. (جامع الاخبار ص 59، بحارالانوار: ج 91، ص
47، ح 2).

امام رضا(ع) فرمود: کسی که توان جبران گناهانش را
ندارد، زیاد بر حضرت محمد و اهل بیتش صلوات و درود
فرستد، که همانا صلوات، گناهانش را محو و نابود گرداند.

«29»

قال الرضا(ع): لَا يَجْتَمِعُ الْمَالُ إِلَّا يَخْصَالِي خَمْسَ
يُبْخُلٍ شَدِيدٍ وَأَمَلٍ طَوِيلٍ وَجَزْصٍ غَالِبٍ وَقَطِيعَةٍ
الرَّجِيمِ وَإِثَارِ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ. (وسائل الشيعة: ج 21،
ص 561، ح 27873).

امام رضا(ع) فرمود: ثروت، انباشته نمی‌گردد مگر با یکی
از پنج خصلت: بخیل بودن؛ آرزوی طول و دراز داشتن؛
حریص بر دنیا بودن؛ قطع صله رحم کردن؛ آخرت را فدای
دنیا کردن.

«30»

قال الجواد(ع): مَنْ أَصْنَعَى إِلَى نَاطِقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ
فَإِنْ كَانَ النَّاطِقُ عَنِ اللَّهِ فَقَدْ عَبَدَ اللَّهَ وَإِنْ كَانَ

النَّاطِقُ يَنْطِقُ عَنْ لِسَانِ إِبْلِيسَ فَقَدْ عَبَدَ إِبْلِيسَ.

(مستدرک الوسائل: ج 17، ص 308، ح 5).

امام جواد(ع) فرمود: هرکس به سخنرانی گوش دهد، به تحقیق که بنده او شده است، پس چنانچه سخنور برای خدا و از احکام و معارف خدا سخن بگوید، بنده خدا شده است، و اگر سخنران از زبان شیطان و هوی و هوس و مادیات سخن بگوید، بنده شیطان خواهد بود.

«31»

قال الجواد(ع): لَوْ سَكَتَ الْجَاهِلُ مَا اخْتَلَفَ النَّاسُ.

(کشف الغمّة: ج 2، ص 349، بحارالانوار: ج 75، ص 81، ح 75).

امام جواد(ع) فرمود: چنانچه افراد جاهل و بی تجربه ساکت باشند و حرف نزنند مردم دچار اختلافات نمی شوند.

«32»

«32»

قال الجواد(ع): مَوْتُ الْإِنْسَانِ بِالذُّتُوبِ أَكْثَرُ مِنْ
مَوْتِهِ بِالْأَجْلِ وَحَيَاتُهُ بِالْإِيرِ أَكْثَرُ مِنْ حَيَاتِهِ بِالْعُمْرِ.

(کشف الغمّه: ج 2، ص 350، س 11).

امام جواد(ع) فرمود: فرارسیدن مرگ انسان‌ها، به جهت
معصیت و گناه، بیشتر است تا مرگ طبیعی و عادی،
همچنین زنده بودن بخاطر نیکی و احسان به دیگران بیشتر
است از عمر طبیعی. (یعنی اکثر افرادی که می‌میرند
بخاطر گناه می‌میرند نه بخاطر اینکه اجلشان رسیده است
و اکثر کسانی که زنده هستند بخاطر کارهای خوبشان است
نه بخاطر اینکه هنوز اجلشان نرسیده است).

«33»

قال الهادي(ع): **الْهَزْلُ فُكَاهَةٌ الشَّقَاءِ وَصِنَاعَةُ الْجَهَالِ**. (الدرة الباهرة: ص 42، س 5، بحارالانوار: ج 75، ص 369، ح 20).

امام هادی(ع) فرمود: مسخره کردن و شوخی‌های بی‌مورد - کار افراد بی‌خرد و کار انسان‌های نادان می‌باشد.

«34»

قال الهادي (ع): إِنَّ الْحَرَامَ لَا يَنْمِي، وَإِنْ نَمَى لَا يُبَارَكُ
لَهُ فِيهِ، وَمَا أَنْفَقَهُ لَمْ يُؤْجَرْ عَلَيْهِ، وَمَا خَلَفَهُ كَانَ
زَادَهُ إِلَى النَّارِ. (کافی: ج 5، ص 125، ح 7).

امام هادی (ع) فرمود: همانا اموال حرام، رشد و نمو ندارد و
اگر هم احیاناً رشد کند و زیاد شود برکتی نخواهد داشت و با
خوشی مصرف نمی‌گردد؛ و آنچه را از اموال حرام انفاق و
کمک کرده باشد اجر و پاداشی برایش نیست و هر مقداری
که برای بعد از خود به هر عنوان باقی گذارد مجازات
می‌گردد.

«35»

قال الهادی(ع): لَا تُخَيِّبْ رَاجِيكَ فَيَمُوتَكَ اللَّهُ
وَيُعَادِيكَ. (بحارالانوار: ج 75، ص 173، ح 2).

امام هادی(ع) فرمود: کسی که به تو امید بسته است ناامیدش
مگردان، وگرنه مورد غضب خداوند قرار خواهی گرفت و
خدا با تو دشمن خواهد شد.

«36»

قال المهادی(ع): إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الدُّنْيَا دَارَ بُلْوَی وَالْآخِرَةَ
دَارَ عُقْبَى وَجَعَلَ بُلْوَی الدُّنْيَا لِنَوَابِ الْآخِرَةِ سَبَباً
وَتَوَابِ الْآخِرَةِ مِنْ بُلْوَی الدُّنْيَا عَوَضاً. (تحف العقول:
ص 358).

امام هادی(ع) فرمود: همانا خداوند، دنیا را جایگاه بلاها و
امتحانات و مشکلات قرار داد؛ و آخرت را جایگاه
نتیجه‌گیری زحمات، پس بلاها و زحمات و سختی‌های دنیا
را وسیله رسیدن به مقامات آخرت قرار داد و اجر و پاداش
زحمات دنیا را در آخرت عطا می‌فرماید.

«37»

قال العسکری (ع): مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَقَدْ زَانَهُ وَمَنْ
وَعَظَهُ عَلَانِيَةً فَقَدْ شَانَهُ. (تحف العقول: ص 489 س 20،
بحارالانوار: ج 75، ص 374، ح 33).

امام عسکری (ع) فرمود: هرکس دوست و برادر خود را
محرمانه موعظه کند، او را زینت بخشیده؛ و چنانچه علنی و
جلوی دیگران نصیحت کند سبب ننگ و تضعیف او گشته
است.

«38»

قال العسکری (ع): خَيْرُ إِخْوَانِكَ مَنْ نَسَبَ ذَنْبَكَ إِلَيْهِ.
(بحارالانوار: ج 71، ص 188، ح 15).

امام عسکری (ع) فرمود: بهترین دوست و برادر، آن فردی
است که خطاهای تو را به گردن بگیرد و خود را مقصر
بداند.

«39»

قال العسکری(ع): أَوْزَعُ النَّاسِ مَنْ وَقَفَ عِنْدَ الشُّبْهَةِ؛ أَعْبَدُ النَّاسِ مَنْ أَقَامَ عَلَى الْقَرَائِضِ؛ أَرْهَدُ النَّاسِ مَنْ تَرَكَ الْحَرَامَ؛ أَشَدُّ النَّاسِ اجْتِهَادًا مَنْ تَرَكَ الذُّنُوبَ. (أعيان الشيعة: ج 2، ص 42، س 1، بحارالانوار: ج 75، ص 373، ح 18).

امام عسکری(ع) فرمود: پارساترین مردم آن کسی است که از موارد گوناگون شبهه و مشکوک اجتناب و دوری نماید؛ عابدترین مردم آن شخصی است که قبل از هر چیز، واجبات الهی را انجام دهد؛ زاهدترین انسان‌ها آن فردی است که موارد حرام و خلاف را مرتکب نشود؛ قوی‌ترین اشخاص آن شخصی است که هر گناه و خطائی را در هر حالتی ترک نماید.

«40»

«40»

در توقیع (پاسخ امام زمان(ع) به نامه‌ها و درخواست‌ها را توقیع می‌نامند) نقل شده از امام زمان(ع) در پاسخ اسحاق بن یعقوب که حکم برخی از مسائل را پرسیده بود، چنین آمده است: **وَأَمَّا الْحَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَارْجِعُوا فِيهَا إِلَى رِوَاةٍ حَدِيثَنَا فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْكُمْ وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ.** (وسائل الشيعة، ج 18، ص 101).

و در مورد رویدادهای پدیدآمده، باید به راویان حدیث ما رجوع کنید، آنان حجت من بر شما هستند و من حجت خدا بر آنها هستم.